DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987 Fq.Con.núm.33/27 III Legislatura Any 1994 Número 119/Fascicle 1

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.

Sessió celebrada dia 4, 5 i 6 d'octubre del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PUNT ÚNIC:

Debat general sobre l'acció política i de govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. *4754*

I.- Debat general sobre l'acció política i de govern de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bon dia a tots. Prec que s'asseguin als seus escons, per favor. Començam aquesta sessió, que té com a punt únic el debat sobre acció política i de govern.

Correspon aquesta primera sessió a la intervenció del president de la Comunitat. En conseqüència té la paraula el Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els enganaria, i no ho negaré, si els dic que he tengut la temptació a un moment com aquest fer en les circumstàncies que ens envolten un discurs triomfalista; i tampoc no els he de negar que he sentit aquests dies moltes veus que m'aconsellaven que així ho fes, sobretot després de dos anys en què la tasca que jo havia assumit en aquells moments més baixos d'activitat econòmica havia estat precisament la d'il.lusionar, la d'escampar optimisme, la de fer veure entre boires un futur ple de possibilitats i d'esperances. I avui, havent-se complerts pràcticament quasi tots els condicionants, a un moment d'economia favorable i afavoridora, podria haver començat molt bé dient-los "ja vos ho deia jo". El sector turístic, agrícola i industrial, les dades de renda, les infraestructures mestres, i fins i tot els incendis m'empenyien que això fos així. Però d'entrada ja els vull anunciar que tractaré de dominar-me, perquè precisament aquesta conclusió no és a mi a qui correspon extreure, sinó al poble de Balears, a mi en absolut no.

També els puc reconèixer que hi ha hagut altre veus que m'aconsellaven que sortís aquí tan sols i digués allò de "les coses funcionen, funcionen més o manco bé; això és el que desitja la nostra societat, què més voleu?" i asseure'm i esperar el debat que plantegi l'oposició. Però tampoc crec que aquest consell sigui bo.

Sé que en certa manera em toca fer balanç de legislatura, un balanç que soni possibilitats de plantejar aquí quina és la política general que ha duit aquest govern i es pugui debatre. I això ho faré, i ho faré seguint possiblement el mateix plantejament més o manco amb què amb un programa electoral ens vàrem presentar davant els electors. Aquell mes de juny de l'any 1991 des d'aquesta tribuna vaig dir convençut que ningú no pot conèixer el futur, i que per això no volia jo fer cap predicció. També els vaig dir, però, que coneixent les nostres capacitats, les nostres potencialitats, no era mal de fer pensar que podíem superar qualsevol entrebanc, i fer front a qualsevol temporal, sobretot sabent com sabia que una societat com la nostra, que és sana i és forta, circumstància que, tot i estar immersos en una situació política i econòmica difícil, podíem superar; i això ens podia fer perdre la por a la incertesa.

Ja els deia jo aquell dia que vivim en una societat integrada, que som unes illes, però també Europa, Espanya i regió; que seria un error no voler-ho acceptar i tancar-nos en aquestes confortables roquetes on déu i el destí ens ha posat per viure aquesta vida; i que per tant si hem de viure o patir els entrebancs d'una societat més àmplia, molt més gran que la nostra terra, hem d'acceptar també que hi sobrevenen canvis, canvis importants, canvis que ens afecten amb totes les seves conseqüències, canvis que d'alguns dels quals no som protagonistes, però que a més probablement no ho serem mai.

I, en efecte, crec que la primera cosa que ha de fer qui té poder és destriar amb esment què és el que pot resoldre, què és el que pot decidir i què té en les seves mans, i què és el que queda fora del seu abast. Allò que pot resoldre, ho ha de fer de la millor manera possible, de la més justa, de la més equitativa, des d'una òptica sempre renovada de recercar el bé comú per damunt del bé particular. I quant a tot allò que no té al seu abast, n'ha de preparar alternatives vàlides, per així embocar el futur, prevenir els esdeveniments que ens poden afectar com a conseqüència d'aquells canvis que es produeixen, que es produiran a l'exterior, encara que no podem tenir de cap manera el seu control.

Aquesta, senyores i senyors diputats, ha estat la línia d'actuació que ens ha mogut a l'hora de prendre decisions, a l'hora de fer previsions de futur. Aquest ha estat el fil conductor de tota la nostra actuació, i esperam que així quedarà clar després de les exposicions que tractaré de fer avui, a l'hora de quedar de manifest quin és l'estat actual de la nostra comunitat autònoma, avui, octubre del 94, just abans que el mes de maig pròxim aquest parlament s'hagi renovat, esper que profundament, com a conseqüència de l'expressió de la voluntat popular; i valgui aquí la redundància, en aquest cas beneficiosa per a qualque grup; una voluntat que acceptarem respectuosament com sempre hem fet tots.

Mirem, idò, de fer un repàs; i per fer aquest repàs comencem pel procés autonòmic, un procés llarg i allargat, de passar d'un estat central i centralitzador a un nou model previst a la Constitució de 1978 que ens interessa a tots, ens preocupa a tots, i fa que tots ens hi esforcem.

I el projecte de futur del poble de les Illes Balears s'ha fonamentat sempre en la convicció que l'autonomia serà plena i estarà vertebrada satisfactòriament quan siguem capaços d'aconseguir un autogovern ple, descentralitzat, i suficientment finançat. Des del Govern hem fet feina en aquesta línia, d'allò que l'executiu entén com a autogovern, i això és l'exigència d'una autonomia plasmada a dos nivells: primer, aquell que s'origina en el reconeixement a l'autonomia del conjunt

de les Illes Balears, és a dir autonomia plena; i el segon, aquell que reconeix a les illes, considerades particularment, el dret de tenir un grau d'autogovern per mitjà de desplegar les competències dels consells, via article 39 de l'Estatut, article que és un instrument normatiu configurador que ha de convertir els consells insulars en els protagonistes naturals de la vida política i administrativa de les illes; una autonomia, idò, descentralitzada.

Amb aquesta voluntat d'arribar a cotes majors d'autogovern, una vegada que es varen complir els terminis mínims que la Constitució estableix perquè les comunitats del 143 ampliïn competències, s'havia concretat en aquest Parlament de les Illes Balears, quan tots els grups representats a la cambra, tret del Socialista, aprovaren una iniciativa de reforma estatutària; una reforma que dorm el somni dels justs en el Congrés dels Diputats, que de moment no du camí de ser debatuda.

Mentrestant, un pacte nacional entre el Partit Popular i el Partit Socialista, el Partit Socialista i el Partit Popular, un pacte de mínims i fet amb l'esperit de desembossar aquell procés de desenvolupament autonòmic que estava aturat feia set anys, va defensar una ampliació de competències per a totes les comunitats autònomes a través de l'article 152 de la Constitució; un acord que s'instrumentà amb l'aprovació d'una llei orgànica, 9/92, de 23 de desembre, i que més endavant ha obert el camí a una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

El Govern balear, dins el marc de la seva política autonòmica ha assumit el traspàs de serveis regulat al títol IV d'aquesta Llei 9/92. En efecte, a través del departament de Vice-presidència, i en connexió amb totes les altres conselleries que integren la nostra administració, i especialment la d'Economia i Hisenda, s'ha assumit la negociació amb l'Administració central de l'Estat per traspassar aquests serveis, per traspassar aquests mitjans humans i materials inherents a l'exercici efectiu d'aquestes competències que es varen transferir.

I jo crec que aquí és de justícia fer un incís, i és -ho he dit altres vegades- que de tant bon punt que el gabinet del Sr. Felipe González va veure canviar els responsables d'alguns departaments, hi ha un altre aire diferent, de més col·laboració, de més comprensió, de diàleg, si es vol, que va permetre en mig d'unes dificultats importants fer més fluïda aquesta col·laboració, i més fàcil l'entesa. És just que ho manifesti en honor d'aquells que ho han fet possible. Llàstima que a aquestes persones carregades de tan bona voluntat els falti també la capacitat econòmica per poder arribar a qualque acord que valgui la pena.

Bé, continuant idò amb aquest tema, i en vistes a racionalitzar el procés d'assumpció de traspassos, el Govern aprovà un decret pel qual s'establia una estructura organitzativa de tot aquell grup humà negociador de les transferències, amb una missió específica, que és auxiliar la representació balear dins la Comissió Mixta de Transferències. De juny del 93 fins a juny del 94 s'han fet més de 30 ponències tècniques amb l'Administració central de l'Estat per determinar aquests àmbits compresos a les competències respectives i anar precisant mitjans materials i financers que s'havien d'afectar; aspectes determinants, sense cap dubte, per aconseguir una autonomia que sigui suficientment finançada. I quan dic això sé ben cert i ben clar que ho dic d'una manera general, sense entrar en el tema financer pròpiament dit de les comunitats.

Tenint en compte les dificultats que comporta tot procés negociador, hem de convenir que s'hyan aconseguit de significació rellevant: FEVE, Cala Nova, protecció jurídica del menor, col·legis professionals, radiodifusió, llavors i plantes de viver, ja ratificats per la Comissió Mixta de novembre del 93. Però això no és més que un principi del procés negociador, que sense cap dubte es compleix. En aquest moment Balears fa front a la negociació de traspassos decisius per al futur de l'autogovern: prestacions i serveis socials del sistema de la Seguretat Social, per entendre'ns, l'Inserso; educació en matèria d'universitat. En els dos casos es preveuen acords que han de ser molt complexos, tan complexos que li vàrem fer explicitar al Sr. Felipe González, que no sabia com el de les universitats es podria dur a terme, però que la nostra comunitat haurà d'afrontar amb tot el seu potencial negociador i amb l'esperit obert al diàleg.

Les matèries compreses en el títol "execució de la legislació laboral" també han de ser objecte d'especial atenció, i es continuen negociant altres competències com cambres agràries, confraries de pescadors, mutualitats no integrades a la Seguretat Social, punts d'informació cultural; i altres temes ja estan negociats, com les cambres de comerç, indústria i navegació, aquí on hi ha principis d'acord.

En general, però, el procés és molt dificultós, i sobretot pel tema financer, un tema d'insuficiència amb què es pretén acompanyar els serveis que s'han de transferir. Crec que fins ara és molt clar i transparent, paradigmàtic el supòsit de les transferències en matèria de casinos, jocs, apostes, espectacles i associacions, on la posició del Govern es manté inflexible, perquè considera que la proposta no és prou admissible, almanco fins avui; i seria inacceptable, i seríem incapaços d'exercir amb normalitat els serveis que pregonen aquells títols. A més -i així reclamam amb insistència- pensam que s'ha de convocar sense més dilacions -perquè es fan converses bilaterals entre el ministeri i la conselleria corresponent, però no a través dels mitjans que corresponen- el traspàs en matèria d'ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics.

Però per aconseguir que la nostra autonomia sigui suficientment clara, hem d'aconseguir un equilibri efectiu entre el poder dels consells i el poder autonòmics, tot ell dins el marc de les prescripcions contengudes a

tatut d'Autonomia i a la Llei de consells insulars que ha idit sempre les actuacions del Govern. Oblidat aquell asma del plet insular, i descartada una interpretació :rinsularista del projecte autonòmic, però reforçada la ció dels consells insulars dins el nostre entramat institucil, hem anat aprofundint en el procés descentralitzador; ıem fet amb serietat, amb prudència, perquè els òrgans ;overn de les illes puguin anar assumint totes les compe:ies enumerades a l'article 39. I en aquest sentit el Go- ı balear ha impulsat dins la Comissió Tècnica Interinsular :rsos processos d'assumpció de facultats executives i de ió per a aquells consells insulars, tal com veníem dient el nostre programa electoral; tot això en vista a complir lret a l'autonomia reconeguda als consells dins aquest rc d'una comunitat autònoma única, regida per un mateix ıtut, una comunitat que pretén aconseguir una vertebració entorn de dos nivells que actuïn com a vertaders cercles ıcèntrics d'una mateixa realitat autonòmica.

Per això, una vegada fets realitat els traspassos als consells ulars en matèria de règim local, informació turística, pecció tècnica de vehicles, i acció social i serveis socials, provà per part de l'executiu el febrer del 94 una proposta text articulat d'execució de funcions i serveis als organis- s insulars en matèria de patrimoni històric, promoció :iocultural, animació sociocultural, dipòsit legal de llibres sports; proposta aprovada pel ple de la Comissió Tècnica 2 de maig d'enguany, i en tràmit al Parlament balear en uests moments com a proposició de llei. Important és nbé destacar que en aquest tema parlam d'unes transfeıcies que superen els 1.000 milions de pessetes.

A més, amb un termini raonable, el Govern durà a debat proposta ja bastant avançada corresponent a traspassos en ıtèria d'agricultura i pesca, amb un muntant econòmic de op de 500 milions de pessetes. I si a això afegim les transrències imminents en matèria de cultura i d'esports, s'hau- completat així el bloc de traspassos de competències de quals els consells insulars tenen encomanada fins ara la stió ordinària, un objectiu aquest que era prioritari en el lendari de transferències.

Però a més, i vista la singularitat de la matèria, que exiix de cada vegada que l'exerceixi aquell que està més a op dels ciutadans, el Consell de Govern dia 28 d'abril del l va aprovar una proposta de traspàs als consells insulars en atèria d'activitats classificades. Es va debatre en el ple de Comissió Tècnica convocat dia 1 de juliol, i el procés ıntinua: ahir mateix hi va haver reunions amb aquest tema erquè pugui venir ràpidament al Parlament.

Idò així se'ns posa de manifesta la intenció del Govern 'aconseguir una ordenació política i administrativa que espongui al principi de subsidiarietat, aquí on cada nivell ugui resoldre com millor li pareixi les coses que té més a rop. El pròxim repte, naturalment amb la prudència que xigeix una àrea de tanta transcendència per al nostre desenolupament econòmic, serà començar l'estudi de les transfeències en matèria d'ordenació turística.

I tal vegada és aquí on, per tal de fer la primera referència, perquè -i se'ns planteja com el gran debat per al futur- la primera referència a aquest tan important període que se'ns obre ara amb la discussió dins el Parlament balear d'un conjunt de propostes que amb el títol de "Pla de competitivitat" hauran de menester el suport, quan estiguin completades i aprovades, de totes les forces polítiques perquè les mesures que proposa el Pla reflecteixen la necessitat d'un règim econòmic i fiscal diferenciat per a les nostres illes; un objectiu comú, hi coincideixen totes les forces socials, siguin sindicals o empresarials, hi coincideixen les forces ciutadanes, i esper que també -per què no dir-ho?- tots els partits polítics. I aquesta serà la resposta a allò que ja avançàvem al debat d'investidura, quan des d'aquí dèiem que hem de cercar la nostra pròpia funció a aquesta estratègia mediterrània que va configurant-se. I sincerament crec que podem -dèiem- representar un actiu important en aquesta macroregió. Podem arribar a ser, si cream les condicions objectives pertinents, una regió privilegiada des del punt de vista de la qualitat de vida, que és el nostre principal avantatge comparatiu.

Això, senyores i senyors diputats, exigirà esforços de diàleg i confluència de voluntats polítiques, exigirà pensar més en el conjunt balear que en els interessos partidistes, exigirà debats singularitzats i en profunditat, molt més propis que no el debat que avui feim.

I dins el conjunt de temes que conformen tot l'entramat autonòmic, és bo que passem revista a alguns punts que són importants perquè tenen relació amb la construcció del nostre país, sobretot ara, quan n'hi ha tants i tants que ens parlen d'impulsos democràtics. Sentim dir tantes vegades que hi ha un divorci entre l'executiu i el legislatiu, que si no fos per la fe que encara ens anima, ho hauríem d'arribar a creure. No sé si aquest és el moment processal adequat, però no hi fa res, perquè pens que qualsevol moment és bo per parlar de relacions amb el Parlament.

No hi ha dubte que és necessari mantenir una comunicació interorgànica, comunicació fluïda i oberta per una banda, i d'una altra banda fer que la coordinació de les iniciatives parlamentàries comportin una actuació per part del Govern, que és un dels seus objectius prioritaris. Si examinam, per exemple, el darrer any legislatiu, i en traguem-ne conclusions, que són més o manco les següents: de 847 preguntes amb sol·licitud de resposta escrita presentades pels diferents grups parlamentaris, el Govern té pendent en aquest moment de contestar-ne 64; és a dir que s'han respost el 92,4% de les preguntes. D'un total de 425 sol·licituds de documentació, el Govern n'ha de formalitzar encara 65, la qual cosa implica que ha transmès el 84,7% de la informació demanada. I de la resta de les actuacions -preguntes orals, compareixences...) és molt elevat el percentatge ja tractat dins el ple o dins les comissions, i hi ha un tant per cent

mínim de coses presentades en els darrers dies que estan pendents de tramitació i d'estudi.

No importa concretar en aquest moment les actuacions parlamentàries amb mocions presentades, amb interpel·lacions, ni tampoc els projectes de llei que s'han presentat aquí al Parlament al llarg d'aquests sis anys. Sí que crec que s'ha de remarcar que aquestes dades amb què ens hem basat a l'hora de referir aquestes estadístiques, i que són les darrers anys, són bastant eloqüents. Crec que així es pot aclarir una mica quina és la realitat, per bé que acceptem que encara es poden fer més esforços -que els hem de fer i els farem- per millorar aquesta coordinació.

D'allò que no tenc cap dubte és que aquí, avui i ara em pertoca el deure, i a més el plaer, de constatar aquí una tasca brillant: la que han duit a terme tots aquells que són els integrants del Consell Consultiu de les Illes Balears. El Consell Consultiu saben ben bé que va ser creat per la Llei 5/1993, de 15 de juny, i que una vegada que va ser constituït aquell alt òrgan administratiu, el Consell de Govern n'aprovà el reglament orgànic. Fins a les hores d'ara el president de la Comunitat Autònoma li ha formulat 33 sol·licituds de dictamen. D'aquestes 33, 29 eren preceptives, de les quals 21 corresponien a consultes sobre projectes de disposicions reglamentàries, 7 a reclamacions d'indemnització per danys i perjudicis, i 1 a revisió d'ofici d'actes administratius. Les 4 restants eren de caràcter facultatiu: 1 sobre un avantprojecte de llei i 3 sobre altres disposicions. De les 33 consultes formulades ja s'ha emès dictamen en 30.

I dic això perquè tal vegada aquest resum ens farà a alguns -i em pos entre ells- replantejar algun punt de vista defensat a l'hora de debatre la llei que el va crear; ja que la feina és considerable i la dedicació cada vegada més exigent per a unes persones que acceptaren aquest càrrec simplement a títol honorífic. I en aquest cas una petita modificació, lleugera, dels postulats suavitzaria les dificultats que avui sorgeixen. Sigui com sigui, vull agrair i fer manifestació expressa de reconeixement a la professionalitat i la dedicació de tots els membres d'aquest Consell Consultiu, i fer patent la capacitat i el sentit jurídic que demostren baix la direcció del seu president.

És ben segur que no escapa a ningú que encara ens queden dos organismes a constituir. A aquest president tampoc se li oblida; i si se m'oblidava, sempre hi hauria qualque ànima caritativa que estic ben segur que m'hi faria pensar de cop. Deixant, idò, de banda això, és cert que se senten veus que un dia sí i l'altra també, diuen que el Govern i jo mateix tenim al·lèrgia al control. Vagi per endavant, i crec que ha quedat demostrat, que no hi ha tal al·lèrgia a cap control; un control que a més a més, i avui, i de moment, el fan el Tribunal de Comptes i el Defensor del Poble. En canvi sí que crec en la conveniència de dosificar escalonadament la creació de despeses que poden ser ajornades sense perjudici per a ningú, i sense posar en perill l'esperit viu de ser un poble ni el control democràtic del Govern, i sense renunciar a plantejar el desplegament definitiu de tot quant l'Estatut estableix en matèria d'òrgans de control. I amb això que no cregui ningú que es posen obstacles als impulsos democràtics. Qui ho defensa així és que no té res més en què pensar ni res més en què fixar-se. Bon senyal, seria evident que no anam malament del tot.

Dues paraules per acabar aquest tema, dins aquest ordre de coses, sobre comunitats a l'exterior, perquè és oportú fer-ne una referència. Aquest Parlament, i especialment alguns grups, es venien interessant des de fa temps per tot quant feia referència a aquest tema, perquè tenia una importància cabdal per a la recuperació de lligams d'amistat i de tradicions. El marc normatiu va quedar establert Llei 3/1192, de 15 de juliol, i es va desplegar així el contingut de l'article 8 del nostre estatut. El Govern ha orientat en aquests temes la seva actuació a dos objectius bàsics: desplegar reglamentàriament la Llei, i fer una execució materials de les disposicions que aquest text legal conté, per recuperar aquella vida associativa dels mallorquins, dels menorquins, menorquins, eivissencs i formenterers residents fora de Balears, i la participació del emigrants i dels seus descendents a la vida social i cultural de les nostres illes.

Ben segur que encara trobaríem més elements per afegir a aquesta llista, però no vull ser molt exhaustius. A vostès, els queda present tota la feina que s'ha fet al llarg d'aquests anys darrers en aquest tema. Jo els ho passaré per alt en dedicar-nos a altres temes, però no vull deixar de fer menció que crec que l'acte més culminant de reconeixement de la importància d'aquestes cases va ser concedir-los la Medalla d'Or de la Comunitat i crear el consell que les reuneix. Aquests dos fets, d'enguany mateix, han estat una de les fites més importants i el començament de tota una tasca que ha de continuar.

Vull entrar, idò, ara a tot allò que són els temes econòmics. I en temes econòmics podria embarcar-me a concretar actuacions puntuals. Ho farem, ho farem més tard, sector per sector, perquè això, essent bo en si mateix, perillaria que confongués la societat. Presa d'una teranyina de dates, es perd el fil de les filosofies, que crec que és allò que realment compta, i compta més en un moment com aquest.

Al llarg dels anys de govern i de gestió, crec que hem deixat marcat clarament un conjunt de tendències, o si ho volen de volences, resultat d'unes filosofies que en matèria econòmica hem proposat, i d'una manera molt especial proposàvem l'any 1991 de la següent manera: Quina és la filosofia econòmica que hem proposat?

En primer lloc, que el protagonisme econòmic és del sector privat, com a millor utilitzador dels recursos disponibles. En segon lloc una actuació estratègica del Govern per situar Balears a un lloc punter i donar el paper que li correspon a l'administració, però només el que li correspon. En tercer lloc facilitat a l'empresa

vada per lluitar contra els problemes de competitivitat. eació d'unes regles de joc on s'ha de moure la nostra ›nomia. Accés, el major possible, a finançaments nacionals uropeus; i posar un especial èmfasi en la creació d'activi- econòmica, que és l'única creadora de llocs de treball. I, r cert, resulta que ara aquests principis filosòfics, si els ıminen, són l'axioma vital de tota la política nacional cialista -perdó, tal vegada m'he equivocat i hauria de dir de política del Sr. Felipe González, no sé si la socialista- en ıtèria econòmica, com l'única que es revela capaç de treu- el país de les seves dificultats -benvinguts siguin a aquest nvenciment-. Però ara hauré de veure si paral·lelament el njunt d'accions que hem dut a terme ha desplegat o no ueixes filosofies, i hi anirem part per part.

Protagonisme del sector privat. El Govern ha mantengut ıa política de no intervenció en el sector productiu. Ja sé ıe immediatament tothom pensa I Agama, què? La crisi del ctor lacti provocà una excepció, el Govern hi va intervenir ır garantir als productors la compra de la seva producció, ırò desitjam que sigui d'una manera momentània i sortir-ne ›m més abans millor perquè no és funció del Govern, i en tres casos hem ajudat els responsables a planificar el futur ›l sector, però no hi hem intervengut directament.

El resultat de dotze anys d'aquesta política contrasta amb ›tze anys de política socialista a autonomies d'aquest signe. Balears, 12% d'atur durant sis mesos, el qual ara ha arri- ıt al 9'5, i 18% altres sis mesos; a altres comunitats com ndalusia, 30 o 40% d'atur. Creixement econòmic en el 93 en el 94 i la previsió per al 95 és molt superior a Balears ıe a la mitjana espanyola, no és que sigui molt superior és ue la quadruplicam. Les actuacions en favor del turisme han ermès que aquest sector continuï sent capdavanter, compe- tiu a Europa i endemés el millor exemple a tots els seus lantejaments. La configuració de l'Administració autonòmi- ı s'ha mantengut sempre dins aqueixa filosofia, i així, l'Oc- e i el propi Ministeri d'Administracions Públiques reconei- en a dos informes que Balears són, amb diferència, la co- ınunitat autònoma que té més pocs treballadors autonòmics er cada miler d'habitants, amb prou avantatge sobre la ›gona regió.

Amb l'esperit d'intentar que les administracions públiques o juguin un paper onerós en el sistema financer, el Govern ıanté la seva política d'endeutament baix; segons la pròpia undació Fies, el més baix d'Espanya en temes relatius, i a ıés, també és simptomàtic que el *ràting* de solvència esta- ·lert per Standard&Poors ens col·loqui en aquests moments n bona posició, en immillorable posició, diria jo, perquè uedam a l'altura de la gran banca.

L'endeutament de l'autonomia s'ha fet bàsicament amb ista a tres missions: Les pluges del 89-90, depuradores i arreteres, embelliment dels municipis turístics, i ara s'ha enegociat dins aquesta legislatura, s'ha col·locat en el mercat ına emissió al 9'75%, quan actualment el tipus d'interès per aquestes emissions estan per damunt de l'11, la qual cosa ›ns posa en una bona posició financera.

I quines han estat les actuacions per situar Balears a un lloc capdavanter? El Govern s'ha convertit en la primera administració pública europea que manté relacions amb els seus proveïdors en Edi, mitjançant la telemàtica. Endemés, és la primera que legisla en aquells temes a Europa. Conjuntament amb la Universitat, és pionera en investigació de les repercussions jurídiques de l'aplicació de les noves tecnologies en el tràfic mercantil. I s'han iniciat, per part del Govern, actuacions per a l'aplicació experimental de la telemàtica en el sistema Edi en el món del turisme, mitjançant el programa Bitur. Un conveni amb Telefònica mitjançant una aportació del Govern ha fet i ha aconseguit que la telefonia bàsica arribi a totes les Illes amb un cost de telefonia urbana, i endemés, obtenir, aconseguir el compromís d'aquesta empresa pública d'aportar en quatre anys les mateixes infraestructures de comunicacions que pot oferir qualsevol altra regió europea comparable a Balears, imprescindible per al nostre futur.

Però ens preocupava la competitivitat, i l'acció més important en el marc de la qual es despleguen totes les altres es la presentació del Pla estratègic de competitivitat, que ha permès, després d'una feina intensa duta a terme per part d'experts de reconegut prestigi mundial, detectar els punts clau on s'ha d'intensificar la nostra actuació si volem fer competitiva la nostra autonomia. Aquest pla fa incidència en uns eixos d'actuació: Fiscalitat comparada, millora d'infraestructures, comercialització, millora de la pròpia Administració, formació, investigació, desenvolupament i tecnologia.

Vejam-les, idò, perquè gairebé totes concentren en dues les accions i les actuacions que s'emmarquen en els dos eixos: Fiscalitat i competitivitat estructural.

En fiscalitat, s'han posat les bases i s'han fetes les primeres actuacions per poder tenir preparat i documentada aquesta petició d'estatut fiscal i econòmic per a Balears per raó de la seva insularitat, per a la qual ja els hem demanat genèricament el seu suport i que especialment haurà de ser debatut en aquest parlament, i endemés, en cas que no ha tengut èxit, se n'ha anunciat, l'èxit, està anunciat per a un futur immediat, s'ha intentat la reducció del tipus d'Iva, que afecta més de ple l'activitat econòmica de les nostres illes -és una llàstima que interessos partidistes hagin fet prevaldre aquests sobre l'interès general de Balears i que d'uns pressuposts hàgim anat a la Llei de l'Iva i que de la Llei de l'Iva hàgim d'anar ara a una llei complementària del pressupost-, però bé sigui si això arriba, i així tan sols algunes forces polítiques es veuran amb dificultats per exposar davant els electors els motius de tantes i tan reiterades negatives i retards, benvingut sigui el que bé acaba.

I en el tema estructural, hem continuat amb la política inversora centrada en les infraestructures. Crec que és l'única comunitat autònoma que destina més del

50% del pressupost a inversions. S'ha iniciat ja la solució del problema d'abastiment d'aigua, fonamentalment de cara al futur a Balears, i ho hem fet en combinació amb el Mopta, que n'es l'autèntic responsable; les solucions definitives estan ja en marxa i, a mitjà termini, també preses. S'ha mantengut una política de suport a la comercialització del turisme, a la del calçat i a la de la bijuteria. S'ha fet i dut a terme una modernització profunda de l'Administració que avui permet que totes les factures es paguin en 35 dies; som, sense cap diferència, l'autonomia més àgil. Els programes de formació de la direcció general corresponent han estat especialment intensos i s'ha fet una gran inversió per a la creació de l'escola d'hostàleria. El foment de la tecnologia s'ha diluït dins les accions del comerç, d'indústria i de turisme de manera general, però també de manera molt especial en la creació del parc Bit.

I a més d'això, i al marge del Pla de competitivitat, però igualment urgent, s'han subvencionats els crèdits de les empreses, de manera que les societats d'aquetes illes, les empreses d'aquestes illes, hagin tengut doblers a preus només una mica superiors que els seus competidors europeus. Una d'aquestes accions s'ha encaminada específicament a potenciar la modernització de la planta d'allotjaments turístics.

Aquestes mesures afecten fonamentalment les mesures de creació de regles del joc de l'economia, els sectors terciaris de la nostra economia, És aquí on hem fet possible i on hem dut a terme una renovació profunda de les normes, perquè ara el criteri que presideix les mesures del Govern no és, com era a finals dels anys setanta, l'ampliació de places d'allotjament, sinó un reposicionament d'aquests en el segment més alt del mercat per poder disposar de marges econòmics majors per cada una de les places. Aquestes mesures, acompanyades d'ajudes importants als tipus d'interès, poden donar com a resultat rellançar la modernització de la nostra planta, amb el benefici final que d'una mitjana de tres estrelles puguem passar a una mitjana de quatre. I dins l'àrea de l'oferta complementària s'ha fet també una modernització profunda. S'ha anat ajustant a allò que són els temps actuals.

Hem mantengut i potenciat a l'economia balear la necessitat que el mateix empresari exploti, si és possible, totes les ocasions de negoci. Aquesta absència de proteccionisme, fins i tot davant situacions delicades, ha contribuït que se sanegin quasi permanentment els nostres sectors,

Hem intensificat la capacitat competitiva d'indústria amb un pla de reindustrialització, autèntic pla de foment, millora de la indústria existent, que ha permès ajustar els mecanismes productius als mercats que els moments actuals exigeixen. En el comerç s'ha llançat un pla de modernització perquè els empresaris del sector puguin fer front, si volen, als nous reptes de la competència, una competència que s'ha instal·lat a Balears i una competència que els ha d'arribar per a la millora tecnològica.

Però d'aquests temes podem parlar a poc a poc i d'un per un, en arribar el seu moment oportú.

Accés a les fonts de finançament nacional i europees. Dèiem l'any 91 que havíem de fe feina, que ens havíem d'esforçar per tenir una autonomia ben finançada. Aquest objectiu, ho hem de reconèixer, no està encara del tot enllestit, s'hi ha avançat considerablement, és un camí difícil i ardu i s'hi va a poc a poc. L'any 92 es va signar un nou sistema de finançament per al quinquenni que acaba en el 97; no ens satisfà plenament, no satisfà el Govern, però llavors va suposar un avanç substancial respecte de la situació anterior. En aquell moment, i en un punt concret, el Govern central va reconèixer que havia de fer qualque cosa per a la pluriinsularitat -no a bastament-. En aquell moment el sistema va reconèixer que el finançament atorgat a Balears, per exemple per a la xarxa de carreteres, era pèssim. Bé idò, una vegada obtinguda la millora que s'hi va posar, a dins aquell sistema, el Govern central anuncià un pla director d'infraestructures de 18 bilions de pessetes, del qual ens va deixar exclosos, no així Canàries, i així es torna a obrir la necessitat d'una queixa pel finançament insuficient i una necessitat de continuar negociant.

El procés de transferència de competències es duu a terme per part el Govern amb un rigor màxim, només perquè es puguin obtenir les dotacions econòmiques adequades a les necessitats. A més a més, hi ha dues mesures importants. L'any 93, per segona vegada, el Govern balear va presentar a Brussel·les la candidatura de la comarca del Raiguer perquè aquesta pugui accedir als fons estructurals. Aquesta vegada hi va haver -ja era hora- consens entre totes les forces polítiques i socials, i es va aconseguir que Madrid i Brussel·les incloguessin el Raiguer entre les zones finançables. No es va aconseguir que el Govern central hi contribuís, a finançar aquest programa, però sí que es va aconseguir una situació que hem de reconèixer com a molt positiva. També l'any 93 es torna a presentar Balears per ser elegida dins l'objectiu 5B de la Comunitat Econòmica; de bell nou s'aconsegueix l'elecció, però amb un avantatge, que ara hi va entrar tot el Pla de Mallorca, a més de Campos, Artà i sa Pobla, i ja hi havia les illes menors. El programa suposa una fortíssima injecció d'ajudes comunitàries. Les actuacions sobre Brussel·les s'inscriuen també en altres línies. Crec que la més important és la d'aconseguir en el futur que la Comunitat Econòmica Europea consideri el nostre sector turístic com una indústria digna de tenir un tractament similar a aquell que qualsevol altra indústria té. Ja en aquest sentit s'ha aconseguit el primer èxit, que és que el Parlament europeu hagi aprovat una resolució que insta la comissió a considerar aquest tractament per al turisme. Donat que les relacions amb Europa són de cada vegada més importants, aqueixes s'han sistematitzades a través del Centre Balears-Europa, que canalitza tota la informació, i encara que des de les Illes s'actua com un vertader grup, així des de les Illes s'actua com un vertader grup de pressió davant la Comunitat.

Però hem de fer un especial èmfasi en la creació d'activitat econòmica. Perquè l'objectiu és que sorgeixin a Balears activitats econòmiques que tenguin futur, que permetin atendre les necessitats laborals dels joves de demà. Per això, vàrem considerar necessari posar bases per atreure aquests tipus de negocis i aquests tipus d'actuacions professionals. És a dir, que hem anat continuant perfilant l'estratègia que les Illes Balears per al segle que ve puguin tenir un futur diferent mitjançant les actuacions següents: Del 89 ençà, hem contrastat la viabilitat que Balears, a més de centre d'oci, pugui ser un centre de negoci. Possibilitats que donen les telecomunicacions, que permeten desplaçar el treball en lloc del treballador, i així possibilitin aquest reforçament. En el 90 i en el 91, es dugueren a terme trobades d'experts que confirmen i matisen les idees originals en aquest sentit. En el 92, es presenta a la societat el projecte de diversificació de l'economia amb la intenció de fer néixer i de fer créixer un sector quaternari a Balears que complementi el sector terciari. En el 93, es desplega tota la legislació en aquells temes i es duu a terme el que es denomina parc Bit, primer punt d'aquestes actuacions, per convertir Balears en un lloc de negocis cap al futur. En el 94, els millors arquitectes del món actuen per primer vegada i dissenyen el pla mestre, i en el 95, hi haurà les inversions, unes inversions que -ara ha quedat ben clar- han de venir des de l'iniciativa privada.

Quant a les accions de compliment de servei públic, perquè no podem oblidar que l'Administració ho és, hem aconseguit que la gestió pressupostària de la Comunitat s'hagi agilitat de tal manera que, en tots els exercicis, els pressuposts s'han presentat en temps i forma, i sempre avançantnos cada vegada, i endemés, que els *ratios* d'inversió siguin superiors a les de qualsevol altra autonomia i que l'endeutament sigui el menor. El nivell d'autofinançament de Balears és, a més a més, alt, gràcies a l'eficàcia amb què s'ha portat la hisenda autonòmica; el nivell d'informatització d'aquest servei ha estat alt i l'eficàcia s'ha reflectit en un nivell recaptador excel·lent. El servei al contribuent ha millorat, de manera que les coes i les esperes són inexistents. La conjuntura econòmica de Balears disposa des d'aqueta legislatura d'un sistema de seguiment, la fiabilitat del qual ha estat reconeguda per tots els experts economistes de l'arxipèlag. El control de l'Administració pública autonòmica crec que és exemplar, fins al punt que pràcticament els informes del Tribunal de Comptes de Balears, cada vegada millors, es limiten a reflectir ja allò que denominen *salvedades*, generades de les imperfeccions del sistema legal, i el nivell d'execució del pressupost ha arribat al 100% gràcies als sistemes de perfeccionament del control. Les empreses amb més dificultats per accedir als mercats financers han pogut comptar amb Isba per obtenir garanties; igualment, una societat participada pel Govern i la banca ha participat en empreses de més risc.

Les xifres cansen, però de vegades son reflex fidel dels resultats i serveixen per veure les línies de tendència que provoca una actuació política quan aqueixa és prou continuada. En podem deixar constància d'algunes, d'aqueixes dades amb caràcter general.

Producte Interior Brut. Després dels creixements importants dels anys vuitanta, hi apareixen taxes de creixement en el 90, 91 i 92 que baixen fins l'1,3 i fins i tot fins l'1,1. En el 93, com a conseqüència de la política executada, com a conseqüència també de les circumstàncies exteriors, el Pib comença a remuntar, arriba a l'1,6, i pot arribar, en el 94, a superar el 3,8 ara ja, més del 5,5 possiblement. Continuam en el primer lloc de totes les comunitats autònomes amb Pib per habitant, i la nostra mitjana en relació amb la comunitària supera el 106%.

En taxes de desocupació, sent aquesta alta i preocupant, hem arribat a un percentatge de només el 9,5, el qual, comparat amb el d'algunes comunitats que ja hem citat, ens permet -si és que per a això pot haver consol- un cert consol. Respecte a la mitjana nacional, hi treim nou punts de diferència, com a conseqüència d'una política econòmica correcta, i és significatiu que el 1994, quan a nivell nacional s'ha produït una certa recuperació en aqueix tema d'ocupació, les estadístiques publicades -no ho dic perquè les hàgim tretes només nosaltres- de manera general reconeguin, en el tema d'ocupació, que el 40% d'aqueixa ocupació creada sigui precisament a la nostra comunitat autònoma. De totes formes, no ens pesa reconèixer que mentre hi hagi un sol aturat, estarem preocupats i continuarem fent feina.

Destaquem ara algunes coses sector per sector., d'una manera el més telegràfica possible per no cansar-los.

Del sector primari, què en voldríem destacar, quant a actuacions? Jo crec que hem impulsat i bé les associacions de defensa vegetal, dirigides per tècnics especialitzats, que han ampliat els coneixements, les actituds i la utilització de totes aquelles tècniques que fan millorar els rendiments i les produccions. Crec que s'ha de fer una especial menció de la campanya de la processionària, amb 35.000 hectàrees; de la investigació i de l'experimentació agrícoles, que han augmentat el nombre de finques col·laboradores, ja són 117, i tota la feina feta d'investigació en temes de fruits secs, tarongers, figueres i cultius intensius. Crec que és importants ressaltar també que, des que la sentència del Tribunal Constitucional va fer que les ajudes de la Unió Europea passassin per la Comunitat i fossin competència nostra, i podem saber exactament què s'ha fet, les organitzacions de productors només de fruits secs, de les quals 4, de les 6 que hi ha, són exclusivament balears, amb una superfícies de garrofers i d'ametlers de més de 42.223 hectàrees, hagin permès que en cinc anys les rendes, perquè així és, perquè les ajudes són rendes dels agricultors, hagin pogut pujar, només per aquell concepte, en més de 3.500 milions de pessetes. En temes de producció ramadera, l'interès en les campanyes de sanejament, millora de qualitat genètica, control funcional dels animals, avaluació de la llet i potenciació dels serveis de gestió tècnica de les explotacions.

Un altre punt important, l'esforç de promoció dels aliments de Balears. No només capitalitzar les cooperatives i les societats agràries, sinó també ha estat especial objectiu d'aquest govern fomentar els distintius de qualitat. S'han elaborat les normes de producció i qualitat que emparen els aliments mes representatius de Balears. Vuit reglaments de qualitat controlada, un de denominació per a Vins de la Terra, un reglament de denominació específica Sobrassada de Mallorca i un reglament per a denominació geogràfica Palo de Mallorca, i encara afegesc unes paraules sobre actuacions en matèria d'estructura agrària. Aquí podríem allargar-nos tant com volguéssim, però hi ha una sèrie d'actuacions que tenen nom propi: 1000 hectàrees de reforestació, delimitació dels alzinars, lluita contra els incendis forestals amb l'eficàcia dels mitjans posats al serveis d'aquests, en comparació amb els resultats d'entre el 93 i el 94.

Passam de manera ràpida als temes de la nostra indústria. Només enumerarem les bases més sòlides d'actuació: Sòl a polígons de promoció externa, implantació de noves indústries. Crec que queda ben clar l'increment de la dedicació de fons a aquells temes, fidel sempre a un esperit de potenciar tot quan fa referència a disseny, especialment pel que fa a disseny industrial i formació de dissenyadors.

En tema de comerç, suport a la modernització del comerç, els criteris generals per a l'elaboració del Pla director sectorial d'equipaments comercials, tot cercant sempre dos fronts bàsics d'actuació: Preservar el teixit comercial existent i evitar que la remodelació que s'haurà de fer sigui traumàtica. Però a més a més, a un segon camp d'actuació en matèria de política comercial, hi ha el Programa de renovació comercial, on hem impulsat totes les actuacions de comercialització a l'exterior dels nostres productes, d'aquells que són fabricats a Balears, en els quals hem centrat d'una manera bàsica tot el nostre esforç (calçat, confecció en pell, marroquineria, bijuteria, mobles, nàutica i alimentació), això per no tractar del tema de formació, perquè ja hi ha hagut altres debats amb profunditat i perquè no vull ser repetitiu.

Si entràs avui amb profunditat en el tema turístic, crec que podríem estendre'ns-hi. Acabam de viure un any important i les perspectives per al pròxim farien bona aquella frase tan famosa "no hi ha temps que no torni, però no volem que tornin els temps passats, perquè, en efecte, la de l'any 93 va ser una campanya turística més que acceptable i la del 94 ha tengut una gran importància des del punt de vista qualitatiu, preu, beneficis empresarials i ocupació. Les perspectives per als anys futurs tampoc no són dolentes, si és que en sabem prou i si és que ens deixen mantenir una imatge i una qualitat, i dic si ens deixen perquè hi ha efectes perillosos, com és l'actuació dels controladors aeris, i perquè, per una altra banda, el propi sector hi ha de col·laborar, s'ha de saber controlar la sobrecontractació, perquè, es miri com es miri, no ens interessa de cap manera l'increment de places i sí el foment de la despesa individual i la qualitat dels serveis.

Podem fer també, com no -supòs que serà objecte important d'aqueix debat- una referència obligada als efectes beneficiosos de la Llei de modernització d'establiments turístics o d'aquest pla d'inversions i millores d'inraestructures a zones turístiques, però pens que no sigui necessari insistir-hi massa, crec que tothom hi està d'acord, va sortir per unanimitat i no hi ha hagut crítiques. Però sí que em vull referir a totes aquelles actuacions que per millorar la qualitat de la nostra oferta turística i per crear o potenciar noves ofertes turístiques alternatives al nostre mercat internacional, es resumeixen en allò que ha estat la redacció del Pla d'ordenació de l'oferta turística, aprovat inicialment el 28 de setembre del 93; durant aqueix temps s'hi han estudiat les al·legacions presentades per tots els interessants i avui està novament a informació pública, se n'espera l'aprovació definitiva dins el primer trimestre de l'any 95.

Amb la finalitat d'evitar l'efecte expansiu que aquesta aprovació inicial del Pla d'ordenació podia produir a Mallorca, es varen dictar les normes corresponents oportunes. El setembre de l'any 93 es va fer la suspensió i caducitat d'autoritzacions prèvies per ales construccions d'obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques, s'impedia que es poguessin tramitar noves autoritzacions i, al mateix temps, es donava un termini perquè les autoritzacions prèvies concedides abans de l'entrada en vigor del decret poguessin tenir efecte sempre que s'hagués demanat prèviament la llicència municipal en el termini fixat. Aquesta és una demostració clara d'intentar evitar tant com sigui possible especulacions sobre els terrenys que tenien ja una autorització prèvia de construcció d'establiments turístics.

És necessari destacar també que els treballs de camp relatius al Pla d'ordenació de l'oferta turística de Menorca i d'Eivissa i Formentera ja s'han duts a terme i que després de la consulta prèvia als consells insulars seran aprovats -esper- inicialment.

En aqueix moment, una línia d'ajudes per a la modernització que faci intervenir d'una manera especial i directa el nostre sector de construcció crec que donarà possibilitats perquè el sector turístic es modernitzi i es fomenti la feina per a la construcció. El Govern hi posa ajudes, i esperam que la resposta empresarial faci millorar la qualitat dels serveis a prestar.

Entram ara dins un conjunt de totes aquestes qüestions que fan referència al benestar social. I per aquí sí que voldria, i per a més facilitat he aportat als grups parlamentaris la intervenció total escrita, passar un poc més ràpidament per no ser massa pesat.

En el benestar social té una influència molt grossa tot el tema d'infraestructures, i hem de reconèixer que aqueixes infraestructures s'han de fer acompanyades d'esforços permanents per protegir el nostre medi ambient. A la nostra comunitat, no hi ha cap dubte, la prosperitat, la persecució d'aquesta prosperitat és a la ment

tots, encara que no hem pogut fer entrar dins aquest mportament, tal com voldríem, l'Administració central.

En aquest període del 91 al 94, es reconeixerà que s'han esforços notables en infraestructura viària. Podríem ssaltar el tram Marratxí-Consell, les rondes d'Eivissa i de nt Antoni, la variant de Peguera, la de Son Cervera, Cappera, Maó-Fornells al primer tram, o els tercers carrils tre Maó i Ciutadella; i n'hi ha moltes en aquest moment ie es troben en procés d'execució o recent contractades. xí s'ha augmentat la capacitat dels grans eixos de comunicació, s'han millorat molt els accessos als nuclis urbans i ıan suprimit moltes molèsties, les molèsties que representa euar algunes poblacions. Si en infraestructura viària són ıportants, en infraestructura portuària -salvades les distànes d'import econòmic- no van massa enrera: Sant Antoni Portmany, Fornells, Cala Bona, Portocristo, Portocolom, Colònia de Sant Jordi o les primeres passes a Ciutadella, t sempre intentant millorar el que són els nostres serveis ınats des d'aquestes instal·lacions.

La redacció del Pla de ports esportius intentant combinar insuficiència d'amarraments i la impossibilitat d'alterar ecosistema marítim; el proveïment d'aigua potable, de què hem parlat, on s'ha actuat principalment a la badia de ılma o a les illes d'Eivissa i Formentera, amb obres d'emerència, plantes potabilitzadores que es troben en projecte i ı execució, algunes ja inaugurades, les d'Eivissa, les de ormentera, a l'aprofitament ja contractat amb el Govern i ıncertat de Sóller-sa Costera i el transvasament de Llubí-sa larineta. Per cert, que em feia molta gràcia que avui matí n feien arribar com ja Pere IV el Cerimoniós va concedir primer transvasament d'aigua des d'Esporles a la vila de iutat, facilitant la possibilitat de passar per totes les finques ue volguessin tan sols amb la necessitat imperiosa de comuicar-ho al governador de les Illes, amb la qual cosa veim ue no hi ha problemes nous sobre la terra, perquè a més egia que era impossible que aquells que l'aprofitassin en ɔbrassin cap pesseta, si no la podien aprofitar, que la deixasn per a un altre.

La creació de l'Institut Balear, de l'Ibagua respon així ıateix a la preocupació del Govern per aquest problema, i ı la mateixa labor que ha fet l'Ibasan en depuradores, una ınció que, com saben, ens permet a l'hora d'acabar aquesta arxa de plantes depuradores poder dir amb tota tranquil·litat ue hem arribat, amb paraules del Sr. Borrell, que Balears gui la millor comunitat -dit aquests dies darrers- i que a ıés tothom hauria de fer, com ha fet Balears, totes les coıunitats haurien de seguir el seu exemple, de posar un càon com el de Balears. A més a més, ja estam afegint noves ctuacions, reutilització d'aigües residuals, aprofitament erciari de Sant Lluís i d'Es Mercadal, tractament de fangs construcció de plantes de compost a Felanitx i Ciutadella. Onze anys d'avanç, idò, onze anys per endavant ja són una ealitat a Balears, el que demana la Comunitat Europea per 'aquí onze anys.

I tot tenint cura de manera molt absoluta la protecció del medi ambient, un denominador comú de nombroses i distintes actuacions que ens han dut a adquirir compromisos de relleu. El mes d'abril d'enguany, les comunitats autònomes de Catalunya, València, Múrcia, Andalusia i Balears, varen firmar un acord, la creació de l'Arc Mediterrani Espanyol, per assegurar la convergència progressiva en el desenvolupament d'aquestes regions espanyoles amb un nivell mitjà de desenvolupament de les regions europees i amb el compromís de desenvolupar el que allà es va definir, aquí ho hem definit ja moltes vegades, com a desenvolupament sostenible.

La millora del medi ambient i la preservació dels recursos naturals s'han vist afavorides donant compliment a la Llei d'espais naturals i a tots els desenvolupaments dels plans especials. Neteja d'àrees naturals, neteja de fons marins, continuació d'aquestes actuacions a Es Trenc, Sa Canova, Punta de N'Amer, Cala Figuera, el programa *Costwash*, 25 centres docents se n'han aprofitat i més de mil alumnes. S'han fet també accions continuades d'educació ambiental i hem posat a disposició dels centres escolars diferents campanyes de sensibilització, a totes les Illes. La Comissió Balear del Medi Ambient, en aplicació del decret corresponent, ha fet duplicar les avaluacions del pacte ambiental, cosa que permet, amb la vista posada al futur, minimitzar l'esforç negatiu del progrés.

En costes hem assumit la competència, com a conseqüència de la sentència del Tribunal, la competència d'exercir en zona de servitud i de protecció, l'atorgament de les autoritzacions i la facultat d'instrucció i resolució d'expedients -llàstima que hi hagi molt pocs mitjans per fer-ho-, així mateix el decret sobre plans d'ordenació del litoral, i l'ordre del Conseller d'Obres Públiques aprovada amb criteris generals, han fet possible un nou sistema de distribució de les instal·lacions del servei de temporada. A l'empara d'aquesta normativa s'han dictat més de 34 disposicions.

També el Govern en temes d'habitatge tracta, en la mesura possible, de canalitzar els seus esforços per fer possible que els ciutadans tenguin accés a un habitatge digne. En el capítol de rehabilitació, hi ha una normativa nova que ha demostrat una operativitat extraordinària, no els donaré les dades, però són conegudes de tots; i a la rehabilitació dels edificis no destinats a habitatges, destaquen actuacions com Sant Gaietà, Maó, Santa Maria la Major, Monte Toro o l'enllumenat i la reparació del Claustre de Sant Domingo. I hi ha tantes peticions que ens ha aconsellat la publicació d'un nou decret, de regulació de les ajudes que donarà molt més protagonisme a aquells que han de fer la recuperació del nostre llegat històric, molt més protagonisme i, a més, això permetrà el beneficiaris directes de l'ajuda.

En actuació de transports, continuam sense la fiscalitat adequada. Hem dut a terme el manteniment d'ajudes

a les línies on hi ha poc trànsit, on l'empresari ha presentat actuacions que renovin la seva flota o mecanismes que permetin la millor utilització per a les persones discapacitades. Dins aquest tema destaca el tema del transport ferroviari, on s'ha de ressenyar, ho dèiem al començament, que ens varen transferir les línies que explotava Feve, i que a aquest efecte s'ha constituït una empresa pública, Serveis Ferroviaris de Mallorca, com també la línia Palma-Port de Sóller, explotada per concessió. Sense cap ruptura amb els esquemes anteriors de funcionament, s'han posat en marxa les actuacions següents: renovació de les unitats, una estació nova a Palma, rehabilitació de les altres, nous tallers i obres complementaris i seguretat, amb un pressupost de quasi 1.900 milions de pessetes, la qual cosa permetrà que sigui una realitat palpable al més curt termini possible el parc de les estacions. En aquest tema del transports -i ho dèiem al principi- hi havia un compromís, per part nostra i electoral, a haver obtengut un règim de compensacions al transport marítim i aeri, similar al de Canàries, tant per mercaderies com per persones. No ha estat així, el Govern continua les negociacions amb l'Administració central, però no hi ha manera de durlos a terreny.

Les altres competències assumides, com radiodifusió, fan que ara puguem decidir en aquests temes i que, per tant, totes les peticions en aquest sentit hauran de ser estudiades en aquesta comunitat. Ens preocupaven d'una manera molt gran -i ho saben- i ha estat tema de molt de debat, els desequilibris regionals, perquè és ver que a la nostra comunitat totes les zones no tenien les mateixes condicions a l'hora de competir, volíem aconseguir igualtats de condicions de vida, volíem aconseguir que en el futur tothom tengués igualtat d'oportunitats; aquesta ha estat una constant del Govern, també supòs que dels altres grups polítics, de manera indirecta hem expressat l'esforç fet a l'hora d'aconseguir l'objectiu 2, perquè això permetrà fer esforços de reindustrialització i això ens permetrà donar-li vida novament a una comarca que ho havia de menester. També la declaració del 5b, però encara haurem de fer moltíssims més d'esforços en aquest sentit, a pesar que aquests són importants.

Entrem, ara, a cultura, educació i esports, tres eixos bàsics que constitueixen les essències d'una societat en progrés. Dins una internacionalització creixent de les relacions polítiques i econòmiques, la cultura apareix com un signe important d'identitat que ens fa ser nosaltres mateixos, però que també ens fa ser diferents, ens fa ser distints, i al mateix temps l'esport pot ser un dels lligams més forts de les relacions humanes entre les gents que constitueixen el mateix poble i entre aquells de pobles diferents. L'educació i la formació es converteixen en clau important de progrés i de benestar. En definitiva, cultura, educació i esports són molt més que una triple dimensió d'un humanisme integral, d'una expressió dels nostres sentiments, són també un instrument imprescindible de benestar personal, de benestar social, de benestar econòmic, com molt bé ho deixàvem clar al Pla estratègic de competitivitat.

Això representa una atenció molt especial en aquests àmbits, suposa una inversió cada vegada més intensa, perquè aquests ens duran el benestar i el progrés, supòs a més que així la nostra gent estarà més formada. En aquell programa, al del 91, el Govern parlava d'aquest camí de progrés i d'una actuació eficaç amb la gestió política, per això feia falta fer actuacions en infraestructures, en la millora de la qualitat, coordinar recursos, descentralitzar, potenciar els nostres valors, això significa un bon pla d'infraestructures, materials i legals, gestió i eficàcia, un pacte cultural convincent i un projecte molt clar de futur. Ara ha arribat el moment de veure què s'ha fet de tot això, vegem-ne algunes dades concretes.

El 91 parlàvem de la necessitat de crear infraestructures i de millorar els serveis existents, si és ver que la cultura fa un poble, les institucions han d'estimular i afavorir l'accés de tots els ciutadans a una cultura cada vegada més rica, més plural, més participativa; i en aquest sentit i sense tenir competències plenes, és a dir, tornam a ser en el tema de les pessetes, així i tot són avui una realitat l'Escola de Turisme, l'Escola Internacional d'Hosteleria, la residència universitària, i tot quant fa referència a les pistes poliesportives per a les escoles, on hi ha hagut una entesa molt clara de totes les administracions. També ho són el Conservatori d'Eivissa i de Maó, i a més entraran al Parlament projectes de llei d'arxius, museus i biblioteques i de l'esport, que ja està aprovat, a més del de la ciència i la tecnologia.

Ens quedava encara a enllestir el projecte d'un conservatori per a Mallorca, perquè fa falta anar-nos-en d'on estam i fa falta un sistema de donar més bona educació, i a més l'ampliació també dels museus de Mallorca, d'Eivissa, de Maó, Sa Pobla i Muro. Tot això sense perdre de vista un pla d'infraestructures que avui s'elabora entre el Ministeri de Cultura, la Comunitat, els consells insulars i els ajuntaments, per als espais culturals al Castell d'Eivissa, la biblioteca d'Eivissa i Formentera, entre d'altres.

És necessari conservar, protegir i promocionar el nostre patrimoni històric i artístic, a més del natural, perquè d'aquesta manera contribuïm a conservar una cosa més important que és el patrimoni espiritual i, a més a més, per què no, a incrementar una oferta turística i cultural de més qualitat i de més rendibilitat econòmica.

Les cartes arqueològiques, més de 4.000 jaciments, 2.758 declaracions de béns d'interès cultural, el Pla de façanes i els seus resultats, el programa de recuperació de creus, conjuntament amb Sa Nostra, són mostres evidents d'aquest interès, sense oblidar exposicions, concerts, festivals, esdeveniments internacionals programats amb motiu de l'Any Miró, de l'Any de l'Arxiduc o trofeus esportius de més renom del Mediterrani; però hem d'aprofitar els nostres recursos i oferir els millors

·veis possibles amb manco pressupost, i així s'ha fet coor-
ıació entre els organismes imprescindibles, s'han unit els
forços, s'han aprofitat més ben els recursos, i així, fruit
aquest esperit, és la posada en marxa efectiva del Pacte
ltural per a exposicions o manifestacions culturals i per a
t el que fa referència a informació.

Per això, tal com discorre la vida a la nostra societat, crec
ıe s'entén que l'any 91 proposàssim com una meta a acon-
guir la promoció de l'esport base i la realització d'actes
lturals i esportius de rellevància. L'esport en edat escolar,
).000 llicències, 1.624 associacions esportives, 9 centres de
:rfeccionament que fan el seguiment a més de 900 esportis-
s, ens fan sentir satisfets; campionats d'Europa d'*snipe* a
aó, d'Espanya de *wind-surf* a Eivissa, 1.000 veles per a tots
s al·lots i al·lotes de les quatre illes, i programes educatius
Unesco, de la Freref, de països iberoamericans. Tenim
ıvant el gran repte conjuntament amb altres institucions de
r front a la responsabilitat de posar a punt la Universiada
), perdin tot temor, crec que tot arribarà a bon fi si conti-
ıa el bon enteniment que hi ha entre tots els responsables.

Dins aquest capítol té sempre un apartat propi el tema
: la llengua. Sempre he cregut i ho he dit i he defensat que
necessari anar consolidant la llengua com a una eina nor-
al de comunicació, però tampoc he tengut cap empatx de
r-los que aquest procés ha de ser un procés de consciencia-
ó, mai un procés d'imposició, mai un procés de fort i no
moguis. Crec que l'ús de la nostra llengua s'ha incremen-
t i, a més de jo ho creuen altres, especialment a les escoles
que, a més, se'n fa un ús amb normalitat, hi ha ajudat molt
campanya interinstitucional de normalització lingüística,
: han ajudat les ordres d'autoritzacions que s'han anat fent
ns ara, els cursos de reciclatge i totes les mesures que s'han
nprès. Dins aquestes polítiques continuarem impulsant,
ɔm ho hem fet, les modalitats emprades a les nostres illes,
ıe s'han de promocionar com a salvaguarda de la nostra
ıentitat com a poble. Vull destacar, en aquest cas, l'*Estudi
ıponímic de l'illa de Formentera*, l'elaboració de material
idàctic propi i altres actuacions que s'han fet en aquest
:ntit. Aquest camí l'hem recorregut sense sotracs i sempre,
volem que sigui així, posant el sentiments per damunt de
ɔt.

Ens toca ara parlar de sanitat, ens toca parlar d'assistèn-
.a sanitària, i al mateix temps d'assistència social, tot un
ɔnjunt de mesures imprescindibles per aconseguir dins una
ɔcietat moderna que aquesta sigui sensible als problemes
ue l'envolten. I és un camp molt ampli, molt variat, molt
xtens, amb un gran ventall de possibilitats, en el qual no ens
ueda més remei que anar-hi per parts.

L'assistència sanitària pròpiament dita, dins aquest tema
han superat els objectius bàsics establerts a l'apartat de
ınitat, la creació del Servei Balear de Salut, 14 d'agost del
2, desplegava la Llei general de sanitat, de la qual en seguim
:s directrius, ens conferia àmplies funcions assistencials i de
romoció de la salut incloent laboral, mental i grups de risc.
:s a partir del Servei Balear de Salut que es pretén instaurar
un model sanitari assistencial nou, com un instrument essencial, crec que és una coincidència generalitzada, que el model de prestació sanitari de l'estat espanyol ha arribat a un punt d'exhauriment, i no per vell, només té 50 anys, això no és res, sinó perquè s'ha anat desfasant totalment i perquè es troba a un moment en què el compliment de l'exigència actual dins el marc social i democràtic i dins el que la Unió Europea comporta, en aquest circuit internacional, el fa cada dia més complicat.

L'Insalud, i la prestació sanitària és a través de l'Insalud, està molt encarcassat, és un sistema estatutari parafuncional i té una legislació d'una rigidesa massa grossa. El model sanitari assistencial o de prestació que es recomana actualment va cap a altres punts totalment distints: separar el finançament pagador de prestació de serveis; establir un model amb un mercat intern que permeti no tan sols competitivitat sinó que a més cadascú pugui elegir l'atenció sanitària; rebuig de rigideses del sistema de contractació administrativa; poder usar fórmules de dret privat molt més àgils; descentralitzar l'atenció i la concessió d'autonomia a la gestió perifèrica, transformació a llarg termini del personal estatutari parafuncional amb personal laboral.

No es tracta, que no ho cregui ningú, de privatitzar la prestació del servei públic sanitari, sinó de fer que el finançament continuï essent públic i la prestació, universal. El Servei Balear de Salut neix amb aquesta voluntat integradora i descentralitzadora i ha de ser el vertader instrument de finançament i de control. La prestació sanitària es proveirà mitjançant empreses públiques sotmeses al dret privat, directament des del Servei Balear de Salut. Així es va crear Gesma, se li va excloure l'Hospital Joan March i quan s'ha assumit la labor de gestió dels hospitals General i Psiquiàtric, igualment també l'ha assumida i assumirà també la de la casa de socors de l'ajuntament de Palma. D'aquesta manera, quan qualque dia arribi la transferència de l'Insalud estarem preparats per gestionar aquests serveis, mitjançant aquesta fórmula.

Facem un petit repàs dels temes més importants. En atenció primària i la xarxa dels centres de salut ha permès assegurar a nivell de compliment del conveni amb l'Insalud, i està cobert més del 75% de l'objectiu marcat, a Menorca el sistema sanitari programat està complet amb la inauguració del centre d'Alaior, a Eivissa amb el centre de salut de Formentera ja inaugurat, s'han superat els entrebancs que hi havia, i a Mallorca es troben molt avançats avui i a punt d'aconseguir-se qualificacions per a Pollença, Alcúdia, Llucmajor, Artà i Capdepera. Així, d'aquí dos anys, la Conselleria de Sanitat haurà complit les prescripcions del conveni amb l'Insalud i tota la xarxa serà completa.

Atenció hospitalària, aquest és un altre cantet. Les illes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera estan

ateses de distinta manera. Menorca, Eivissa i Formentera amb Verge de Toro i Can Misses estan bastant cobertes. El Pla director d'ordenació sanitària preveia, tal com estava aprovat aquí, al Parlament, dividir Mallorca en tres àrees: Manacor, Inca i la gran àrea urbana de Palma; aquí hi ha hagut diferències amb Insalud a l'hora de les prioritats, no hi entraré, Insalud ha prioritzat Palma damunt Inca, nosaltres prioritzàvem, no hi havia discussió respecte de Manacor, prioritzàvem Inca damunt Palma, no obstant això, el que sí és important és que la societat balear conegui que hi ha un tracte, encara avui discriminatori, negatiu per part del Govern central amb la nostra comunitat. Estam a un nivell d'habitant i any de despesa de 57.000 pessetes contra 69.000 de la mitjana espanyola, i quan Manacor hagi entrar en funcionament, amb la qual cosa haurem superat les 60.000, encara no arribarem a la mitjana.

En salut pública, cal destacar el control sanitari alimentari, sobretot després de la reestructuració del servei veterinari, l'eficaç labor als escorxadors, a les indústries càrniques, amb les analítiques per detectar residus sòlids a la carn, i un alt nivell higiènico-sanitari que augmenta cada dia d'una manera constant. I en temes de vacunacions, podem dir peoners en moltes d'aquestes, especialment en l'hepatitis B, igual que l'actuació duta en prevenció de la sida o en tot allò que a la salut escolar s'ha fet per a detecció precoç d'hipoacusies i el diagnòstic prenatal de malformacions congènites.

En el camp del consum, altre temps massa oblidat, actuacions d'inspecció i foment, constitució de la comissió coordinadora de consum de la CAIB, el Consell autonòmic de consum, l'atenció a les reclamacions formulades pels consumidors i darrerament la constitució de la Junta arbitral de consum.

En atenció social, les propostes d'actuació contemplades en el Pla quadriennal de serveis, estan pràcticament cobertes en una gran part, s'han seguit i s'ha cobert al cent per cent tota la xarxa bàsica de serveis socials de tots els municipis, en el camp de disminucions, en el camp dels serveis socials, el Pla concertat de prevencions bàsiques donen assistència sanitària als disminuïts, tant de detecció, informació, orientació i atenció domiciliària. Metabolies, consell genètic, detecció i salut infantil, amb la gran i inestimable ajuda dels centres educacionals de disminuïts, dels integrats dins la Unac que fan una gran tasca assistencial, s'ha cobert pràcticament tot el col·lectiu de disminuïts físics, psíquics i es garanteix una cobertura total, a Mallorca, Amif, a Eivissa i Asimpros a Menorca, que executen tasques similars a les descrites per a Mallorca. Ens faltava un gran tema, que s'ha posat en marxa amb el funcionament de la residència de Son Tugores per cobrir les places residencials per a disminuïts profunds, ara s'obriran dues mini-residències més a Manacor i a Inca, per tenir així establerta l'assistència a tota Mallorca; a Eivissa, a través del Patronat de salut mental es garanteix la cobertura assistencial a tota l'illa; i respecte de Menorca, es gestiona en aquest moment la possibilitat d'obrir un centre per a profunds. Al mateix temps s'ha potenciat la integració laboral amb un centre especial d'ocupació.

Un camp especialment important, tractat a tots els altres debats, que sempre ha tengut una especial dedicació per part dels grups de l'oposició, era el camp de la dona, de la igualtat d'oportunitats. Des del Decret 71/1993, de dia 1 de juliol, aquesta actuació passava a ser coordinada per la Vice-presidència, i des d'aquest moment es donava un impuls important a aquesta política d'igualtat d'oportunitats, igualtat de drets, no a la discriminació i a la participació, volíem que aquesta fos equitativa en tots els àmbits de la nostra societat. S'han fet i s'ha perseguit el fi que es puguin inserir totes les dones en el món del treball i especialment a través de programes especials, fins i tot europeus, en aquells llocs on hi havia manco possibilitat, on es duia un retard important. S'han impartit cursos de recerca de feina, de formació personal, d'habilitats social, d'iniciació teòrica-pràctica d'atenció al malalt; i dins l'àmbit social i sanitari s'han coordinat, col·laborant, totes les actuacions que els diferents serveis de les distintes administracions i organitzacions governamentals han dut a terme, en aquest camp de la dona, especialment en aquells on es patia especial situació de marginació.

Dins l'àmbit específic dels serveis socials, els centres de Son Roca i Verge de Lluc a Palma, d'acord amb l'ajuntament, estan dins un procés d'integració a nivell tècnic dins la xarxa d'aquests serveis; a tots els pobles de Menorca, d'Eivissa s'han creat unitats d'actuació social d'atenció primària, on també es detecten els casos i on hi ha derivació cap als centres específics d'atenció a la dona. En el Pla quadriennal es proposava la creació de dos centres d'acollida d'urgència per a mares fadrines i dones separades o maltractades, aquests estan radicats a Palma d'una manera principal, un al carrer de la Rosa, dependent de Càritas, i un altre pis, on Càritas hi té una certa col·laboració. La Conselleria de Sanitat va cedir els centres d'acollida i també s'han cedit pisos a Menorca i a Eivissa.

Avui, en col·laboració amb altres instituts, l'Oficina d'ajut a les víctimes del delicte ha fet cursos sobre violència contra les dones i els menors, i altres amb una visió molt particular d'aquests temes, que crec que estan alabats per tots. Fins i tot, també, s'ha fet que la participació de la dona sigui plena i efectiva fomentant l'associacionisme femení, aquí on se'ls ha donat i creat els canals de comunicació amb les diferents associacions i així se'ls facilita el suport tècnic i econòmic necessari.

De l'actuació en el camp dels majors, només els diré dues paraules, cobertura àmplia, sense disparar els costs i que, a més, totes les necessitats més importants d'aquest sector, són cobertes. En el camp de la marginació adulta, que aquesta es concentra molt especialment en els grans nuclis urbans i especialment a Palma i que s'han creat els circuits de marginació i de servei d'urgència que permeten cobrir d'una manera integra aquestes necessitats.

En prevenció de toxicomanies s'implanta a molts de municipis de Mallorca que participen dels serveis socials, dels serveis sanitaris de l'Insalud, juntament amb els centres escolars. S'han organitzats també tots els recursos assistencials de caràcter ambulatori i amb l'ajuda d'actuacions com el Projecte Home, la Comunitat Terapèutica de Ses Sitjoles, el Centre de Reinserció de Palma, es cobreixen les demandes que es presenten. També a Menorca, també a Eivissa, amb l'actuació del Patronat de Salut Mental es continua fent una tasca assistencial amb el centre ambulatori i la comunitat terapèutica de Can Pep Xico, i a l'illa de Menorca, el centre coordinador, amb dos centres ambulatoris a Maó i a Ciutadella, cobreix les demandes assistencials.

Voldria fer, i amb això comença la recta final, especial atenció al tema de joventut, menors i família. Hem partit del Pla balear jove dissenyat l'any 88, que feia el plantejament teòric, i de llavors ençà l'hem anat modificant amb l'experiència adquirida que es va presentar al Pla quadriennal 91-95. Què volíem aconseguir?, facilitar la participació dels joves a la vida social, que s'afavorís l'associacionisme juvenil, fer possible aquest repte de prevenir la marginació i fomentar la solidaritat entre els joves i la resta de la societat, i donar suport a la participació i a la creativitat juvenil a través de mitjans de comunicació i d'activitats formatives; i al mateix temps informar-los, orientar-los davant els problemes que se'ls presenten a l'hora de realitzar tots els projectes ambiciosos que tenen, totes les activitats que duen.

És així que es varen tornar formular de manera més ajustada aquests aspectes que la pràctica ens havia demostrat que necessitaven una definició més actualitzada. Hem consolidat el teixit associatiu, hi ha implantació de centres juvenils, millora de qualitat de les institucions, millora de la qualitat de les institucions i dels serveis que els prestam, i es creen serveis d'assessorament per als joves i per a les associacions en matèria d'intercanvis.

És imprescindible conèixer a fons els problemes que afecten avui als joves en general si els volem afrontar amb rigor, i d'una manera molt especial a determinats grups de joves per a poder així elaborar els programes que fan falta. Crec que hem duit a terme polítiques que es poden definir com a integrals de tot allò que afecta la joventut, i a més els hem creat els canals necessaris perquè aquests programes arribin amb eficàcia a aquests joves.

En el tema de menors, saben que hem assumit aquesta competència. Les funcions que assumírem amb la competència d'institucions públiques de protecció i tutela de menors són l'execució de les mesures judicials adoptades amb aplicació de la Llei 4/92, la tutela de menors en situació de desemparament, totes les altres funcions de la Llei 21/87 en matèria d'adopció, i la direcció, la inspecció, la vigilància, el foment i la coordinació de tots els organismes, serveis, i centres de protecció i reforma del menor.

No ha estat fàcil ordenar aquest sector. Ha passat massa temps entre una sèrie de vicis adquirits perquè no tenia una dependència clara orgànica, i perquè la gestió estava envoltada i sotmesa a massa limitacions d'un conveni de col·laboració. Però finalment hem aconseguit poder passar d'una política de subvencions a una política de convenis o concerts, d'una política de molt poca col·laboració entre les administracions a una de molt clara coordinació. I pens que aquest és l'èxit més important.

Una paraula requereix un tema que ha estat important al llarg d'aquest any, i és la gran col·laboració, la gran participació dins aquest tema de joventut i menors, dins el que pot representar com a imatge l'Any internacional i el Pla Integral de la família. Aquí va començar l'Any Internacional, un any que no ha de ser només el d'enguany, perquè la família és bàsica i sempre l'hem de tenir present si volem construir la nostra societat. S'hi ha de fer feina de valent. La família sempre ha estat un eix d'actuació i de preocupació del Govern balear, per això un dels primers actes de l'Any Internacional es va organitzar precisament pel Govern balear, i des de llavors ençà s'ha creat la Direcció General precisament de Joventut, Menors i Família, s'ha preparat un congrés internacional, s'han realitzat diversos cicles i actes amb motiu d'aquest any internacional, s'han elaborat estudis amb uns problemes i necessitats, i està en marxa tot un pla integral que tracti la família des dels diferents punts de vista: sanitat, habitatge, cultura, economia, serveis socials, foment d'associacionisme.

Comptam amb els punts de vista de les diverses associacions i entitats que treballen en aquest tema, perquè és bàsic que aquest pla reculli no els nostres punts de vista, sinó realment les necessitats, tots els problemes que la suscita.

Però al llarg de tota la meva intervenció hauran vist que cada vegada la paraula Europa surt amb més intensitat, que cada vegada estam més lligats a tot allò qui sigui Europa, que cada vegada hem de veure com Europa intervé més, i es converteix en un tema important i necessari. Per això volem destacar dos tipus d'actuacions que ha tengut el Govern balear.

Primer, hem tractat de participar en tots els organismes, assemblees i comitès: Comitè de les Regions -un organisme de la Unió Europea; formam part de les comissions de política social, sanitat, cohesió econòmica i social, i de les de l'Europa de les ciutats, investigació i cultura, joventut i consumidors. Vice-presidència forma part també de la nostra representació espanyola en el Congrés de poders local i regionals del Consell d'Europa. Estam dins la Conferència sectorial d'assumptes comunitaris. Estam també i coordinam les reunions interdepartamentals del Govern perquè d'aquesta manera la nostra actuació sigui cada vegada més eficaç a Europa. I això sense oblidar tots aquells vells organismes que avui perden un cert protagonisme, però que en

cobreixen un de nou, com el Consell de regions perifèriques i marítimes o l'Assemblea de regions d'Europa.

Tot això ens ha duit a la segona, que sent conscients de la necessitat de tenir un sistema de coordinació que cada vegada sigui més perfecte, que ens permeti anar a tots amb els mateixos criteris, i a fer un seguiment dels temes, s'hagi fet possible crear el Centre Balear d'Europa, instituït amb la idea que hi hagi una sola fórmula de gestió permanent a Balears i davant tots els estaments, i davant tots els organismes europeus.

Si vull acabar igual que aquell programa electoral que els vaig dir, dues paraules sobre l'administració. Crec que tots som conscients que hem fet un gran desplegament dins aquest àmbit, i tal vegada sigui el més mal de veure. S'han elaborat les disposicions per les quals es modifiquen i complementen els procediments administratius. Hi ha un decret que regula l'exercici de la potestat sancionadora; el calendari d'inhèbils. Ara treballam, i ho saben, en el desplegament de l'article 46 de la Llei 30/92, d'òrgans competents per autentificar documents i elaboració d'instruccions per facilitar a tothom l'accés als registres i a l'arxiu administratiu. Aquestes normes jurídiques suposen un desplegament molt profund de les prescripcions contengudes a la Llei 30/92, que col·loquen l'Administració de la Comunitat Autònoma a un lloc capdavanter en aquesta àrea.

I els faré en aquest moment llicència de totes les actuacions duites en matèria d'activitats classificades, una actuació que ens ha permès simplificar, mantenir, coordinar totes aquestes actuacions d'una manera molt clara perquè en el moment d'arribar a aquesta situació actual de transferir aquest servei d'activitats classificades als consells insulars, tenguéssem el menor nombre possible de problemes, s'haguessen avançat, posats al dia tots aquests serveis, i s'hagués fet un desenvolupament molt important perquè no hi hagués les actuacions endarrerides que hi havia altre temps.

I amb això, senyores i senyors, vull arribar al final, vull acabar, per no cansar-los més. Però vull acabar reconeixent que aquesta llista ha estat llarga, però que ho podria haver estat molt més; però que realment aquest és l'estat avui de la nostra comunitat; i que el Govern de la Comunitat Autònoma, braç a braç amb la nostra societat, ha fet que puguem dir amb molt d'orgull que som la millor comunitat d'Espanya; i ho faré a l'hora d'acabar amb una frase, igual que he començat, extreta del discurs d'investidura, una frase que almanco per a mi, pel contingut que té, crec que és molt important, un contingut al mateix temps de reconeixement i al mateix temps d'humiltat. Moltes coses hem fetes, moltes; hem actuat amb prudència i amb molta, però també hem actuat sense cap por a ningú, i això ens fa dir avui, amb tota l'humiltat necessària, però també com un crit d'esperança que estam en condicions de poder continuar progressant.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

Arribat a aquest punt, se suspèn la sessió fins demà a les quatre i mitja de l'horabaixa. Gràcies a tots.